
Plenarno zasedanje

A9-0321/2023

30.10.2023

POROČILO

Kako zasnovati inovativno strategijo humanitarne pomoči: sedanje in pozabljene krize v središču pozornosti (2023/2000(INI))

Odbor za razvoj

Poročevalec: Carlos Zorrinho

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	17
INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU.....	19
POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU V PRISTOJNEM ODBORU.....	20

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

Kako zasnovati inovativno strategijo humanitarne pomoči: sedanje in pozabljene krize v središču pozornosti (2023/2000(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 208 in 214 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju člena 21 Pogodbe o Evropski uniji,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1257/96 z dne 20. junija 1996 o humanitarni pomoči¹,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) 2021/947 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. junija 2021 o vzpostavitvi Instrumenta za sosedstvo ter razvojno in mednarodno sodelovanje – Globalna Evropa, spremembi in razveljavitvi Sklepa št. 466/2014/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe (EU) 2017/1601 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009²,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2003/335/PNZ z dne 8. maja 2003 o preiskavi in sodnem pregonu genocida, hudodelstev zoper človečnost in vojnih zločinov³,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) 2023/720 z dne 31. marca 2023 o spremembi nekaterih uredb Sveta o omejevalnih ukrepih, da se vstavijo določbe o humanitarni izjemi⁴, in Sklepa Sveta (SZVP) 2023/726 z dne 31. marca 2023 o spremembi nekaterih sklepov Sveta o omejevalnih ukrepih, da se vstavijo določbe o izvzetju v humanitarne namene⁵,
- ob upoštevanju skupne izjave Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, Evropskega parlamenta in Evropske komisije, z naslovom Evropsko soglasje o humanitarni pomoči, objavljene v uradnem listu 30. januarja 2008⁶,
- ob upoštevanju Konvencije OZN o pravicah invalidov, zlasti člena 11 o nevarnih razmerah in humanitarnih krizah ter členov 4(3) in 33(3) o posvetovanju z invalidi prek njihovih reprezentativnih organizacij pri razvoju, izvajanju in spremljanju zakonodaje in politik ter izbirnega protokola iz decembra 2006, ki ga je EU ratificirala decembra 2010,
- ob upoštevanju smernic medagencijskega stalnega odbora OZN za vključevanje invalidov v humanitarne dejavnosti iz julija 2019,
- ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta OZN št. 2475 (2019) o zaščiti invalidov v

---

¹ UL L 163, 2.7.1996, str. 1.

² UL L 209, 14.6.2021, str. 1.

³ UL L 118, 14.5.2003, str. 12.

⁴ UL L 94, 3.4.2023, str. 1.

⁵ UL L 94, 3.4.2023, str. 48.

⁶ UL C 25, 30.1.2008, str. 1.

oboroženih spopadih,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. marca 2021 z naslovom Unija enakosti: Strategija o pravicah invalidov za obdobje 2021–2030 (COM(2021)0101) ter operativnih smernic za vključevanje invalidov v operacije humanitarne pomoči, ki jih financira Generalni direktorat za evropsko civilno zaščito in evropske operacije humanitarne pomoči (GD ECHO),
- ob upoštevanju humanitarnega partnerstva EU za obdobje 2021–2027 in njegovega cilja izboljšanja učinkovitosti in uspešnosti humanitarne pomoči,
- ob upoštevanju Unicefovega sporočila iz julija 2021 z naslovom *Financing an inclusive recovery for children: A call to action* (Financiranje vključujočega okrevanja otrok: poziv k ukrepanju),
- ob upoštevanju sporočila Ekonomske komisije OZN za Afriko z dne 21. decembra 2022 z naslovom *Special drawing rights must be relocated to avail sustainable financing for Africa* (Prerazporediti je treba posebne pravice črpanja, da bi zagotovili trajnostno financiranje za Afriko),
- ob upoštevanju sporočila skupine Afriške razvojne banke z dne 15. aprila 2022 z naslovom *Special drawing rights and reallocating for low income countries* (Posebne pravice črpanja in prerazporeditev za države z nizkimi dohodki),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 10. marca 2021 z naslovom Humanitarne dejavnosti EU: novi izzivi, enaka načela (COM(2021)0110) in poznejših sklepov Sveta z dne 20. maja 2021,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 22. maja 2023 o odpravljanju vrzeli v financiranju humanitarne pomoči,
- ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta OZN št. 2664 (2022) o humanitarni izjemi pri ukrepih zamrznitve sredstev, ki jih uvajajo režimi sankcij Združenih narodov,
- ob upoštevanju poročila visokega komisarja Združenih narodov za begunce z dne 21. junija 2023 z naslovom *A threat to lives, dignity and hope: The implications of underfunding UNHCR's activities in 2023* (Ogrožanje življenj, dostojanstva in upanja: posledice premajhnega financiranja dejavnosti UNHCR v letu 2023),
- ob upoštevanju posodobljenih smernic Evropske unije o spodbujanju spoštovanja mednarodnega humanitarnega prava⁷,
- ob upoštevanju četrte ženevske konvencije o zaščiti civilnih oseb v času vojne z dne 12. avgusta 1949,
- ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta OZN št. 2286 (2016) z dne 3. maja 2016 o zaščiti ranjenih in bolnih, zdravstvenih delavcev in humanitarnega osebja v oboroženih spopadih,

---

⁷ UL C 303, 15.12.2009, str. 12.

- ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja OZN z dne 23. avgusta 2016 o izidu svetovnega humanitarnega vrha in zavezah, ki so jih sprejeli udeleženci,
- ob upoštevanju sporazuma o „velikem dogovoru“, podpisanega 23. maja 2016, neodvisnih letnih poročil o tem, zlasti poročila iz leta 2021, ter okvira in prilog k velikemu dogovoru 2.0, ki so bili predstavljeni na letnem srečanju na temo velikega dogovora med 15. in 17. junijem 2021, ter obnovljenih zavez, sprejetih na letnem srečanju na temo velikega dogovora 19. in 20. junija 2023,
- ob upoštevanju poročila visokega komisarja OZN za begunce iz julija 2021 o uporabi prožnega financiranja v letu 2020 in njegovih posodobitev,
- ob upoštevanju sendajskega okvira za zmanjšanje tveganja naravnih nesreč za obdobje 2015–2030, sprejetega 18. marca 2015 na tretji svetovni konferenci Združenih narodov o zmanjševanju tveganja naravnih nesreč, ki je potekala v Sendaju (Japonska), izidov zasedanj globalne platforme za zmanjšanje tveganja naravnih nesreč v Cancunu v Mehiki leta 2017 in Ženevi v Švici leta 2019 ter poročila o vmesnem pregledu izvajanja sendajskega okvira iz leta 2023,
- ob upoštevanju priporočila Komisije z dne 8. februarja 2023 o ciljih Unije za odpornost na nesreče⁸,
- ob upoštevanju Listine o podnebjju in okolju za humanitarne organizacije ter izjave donatorjev humanitarne pomoči o podnebjju in okolju iz marca 2022,
- ob upoštevanju agende OZN za trajnostni razvoj do leta 2030 in ciljev trajnostnega razvoja,
- ob upoštevanju poročila o svetovni humanitarni pomoči za leto 2022 svetovne organizacije Development Initiatives,
- ob upoštevanju svetovnega humanitarnega pregleda Urada OZN za usklajevanje humanitarnih aktivnosti za leto 2023 in njegovih mesečnih posodobitev,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 23. oktobra 2020 o enakosti spolov v zunanji in varnostni politiki EU⁹,
- ob upoštevanju svojih resolucij o humanitarni pomoči, zlasti resolucij z dne 15. decembra 2021 o novih usmeritvah za humanitarno delovanje EU¹⁰, z dne 6. julija 2022 o reševanju vprašanja prehranske varnosti v državah v razvoju¹¹ in z dne 15. decembra 2022 o nadgradnji večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027 za odopen proračun EU, primeren za nove izzive¹²,
- ob upoštevanju člena 54 Poslovnika,

---

⁸ UL C 56, 15.2.2023, str. 1.

⁹ UL C 404, 6.10.2021, str. 202.

¹⁰ UL C 251, 30.6.2022, str. 80.

¹¹ UL C 47, 7.2.2023, str. 149.

¹² UL C 177, 17.5.2023, str. 115.

- ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj (A9-0321/2023),
- A. ker so humanitarne potrebe doslej največje in naraščajo z neznansko hitrostjo, saj naj bi humanitarno pomoč leta 2023 potrebovalo 339 milijonov ljudi, medtem ko jo je leta 2022 potrebovalo 274 milijonov;
- B. ker humanitarne krize postajajo vse bolj dolgotrajne in zapletene ter povzročajo svetovne učinke prelivanja; ker so vse številnejši konflikti, nevarnosti podnebnih sprememb in njihovi vplivi, naravne nesreče, naraščajoča neustrezna prehranska varnost, energetska kriza in pandemija covida-19 povzročili večjo gospodarsko ranljivost in razseljevanje, kar ustvarja še večje potrebe; ker so se zaradi teh kriz znatno povečale neenakosti in pojavile hude motnje pri zagotavljanju osnovnih zdravstvenih storitev in zdravstvenih storitev, ki rešujejo življenja; ker bi lahko z zmanjšanjem humanitarnih potreb po vsem svetu prispevali k zmanjšanju tveganja nasilja in ohranjanju miru; ker pa je glavni namen humanitarnih dejavnosti še vedno odzivanje na življenjsko pomembne potrebe in lajšanje trpljenja;
- C. ker se vrzel med svetovnimi humanitarnimi potrebami in sredstvi, namenjenimi njihovem zadovoljevanju, še naprej povečuje; ker je leta 2022 vrzel v financiranju znašala 23 milijard USD in je bilo pokritih le 55 % vseh potreb; ker je jasno, da je treba vključiti potencialne donatorje z ustrežno zmogljivostjo financiranja; ker EU skupaj s svojimi državami članicami in Združenimi državami prispeva veliko večino svetovnega financiranja humanitarne pomoči; ker je bil humanitarni proračun EU za leto 2023 določen v višini 1,7 milijarde EUR, kar še zdaleč ne zadostuje za nadaljnje izpolnjevanje zavez EU kot ene vodilnih svetovnih donatoric; ker obstajajo zaskrbljujoča neravnovesja v financiranju med humanitarnimi pozivi, kar odraža dejstvo, da se več kriz pozablja; ker se humanitarna pomoč razlikuje od drugih vrst izdatkov EU, saj rešuje življenja;
- D. ker ni univerzalno sprejete uradne opredelitve „pozabljene krize“; ker se izraz „pozabljena kriza“ pogosto uporablja za opis humanitarnih kriz, ki jim je namenjeno malo pozornosti in imajo slabo medijsko pokritost, ki jih pogosto zasenčijo drugi izredni dogodki ali obstoječi konflikti ali pa nanje ni mednarodnega odziva kljub resnosti razmer in njihovem vplivu na prizadeto prebivalstvo;
- E. ker Komisija pozabljenim krizam nameni vsaj 15 % svojega začetnega letnega proračuna za humanitarno pomoč in daje zgled z zagotavljanjem, da se pomoč ne preusmeri zaradi obsežne ruske invazije na Ukrajino; ker so se humanitarni proračuni po vsem svetu, vključno s proračuni držav članic, zaradi vojne kljub temu skrčili;
- F. ker 83 % ljudi v stiski živi v državah, ki so ob podpori OZN vsaj pet let zapored pozivale k odzivu na izredne razmere; ker skoraj tri četrtine tistih, ki potrebujejo humanitarno pomoč, živi v državah, ki se spoprijemajo z vsaj dvema ključnima vzrokoma za krizo: konfliktom, podnebnimi spremembami ali gospodarsko nestabilnostjo¹³;
- G. ker so potrebne inovativne strukturne rešitve, da bi se spoprijeli s svetovnimi humanitarnimi izzivi in poskrbeli, da bo humanitarni sistem bolj prilagodljiv,

---

¹³ [Global Humanitarian Assistance Report 2023](#).

pripravljen na humanitarne krize in se bo nanje bolje odzival, pa tudi, da bo bolj vključujoč z vidika spola, lokalno voden in odgovoren; ker se morajo te rešitve osredotočiti na zadostno in kakovostno financiranje, učinkovit pristop, ki temelji na povezavi med humanitarnim delovanjem, razvojem in prizadevanjem za mir (trojna povezava), ter spodbudno humanitarno okolje za humanitarne delavce in organizacije; ker je treba priznati in podpreti vlogo in sodelovanje lokalnih akterjev in prvih reševalcev pri humanitarnih odzivih; ker je ocenjeno, da je več kot 40 % od pol milijona humanitarnih delavcev na prvi črti žensk; ker morajo prizadevanja za spoprijemanje s sedanjimi in prihodnjimi humanitarnimi izzivi temeljiti na pristopu, ki upošteva vidik konfliktov in je osredotočen na ljudi, upošteva različne humanitarne potrebe vseh ljudi in skupnosti, zlasti žensk, otrok in invalidov, ter varuje njihove pravice po mednarodnem humanitarnem pravu;

- H. ker v okolju, kjer je potrebna humanitarna pomoč, vključno z oboroženimi spopadi, obstaja večje tveganje za spolno in reproduktivno zdravje, čemur je treba nameniti posebno pozornost; ker je bilo več kot 26 milijonov žensk in deklet v rodni dobi po vsem svetu prisiljenih zapustiti svoje domove in zdaj živijo v begunskih taboriščih in na kriznih območjih, zaradi česar so še bolj izpostavljene povečanemu tveganju spolnega nasilja;
- I. ker v nestabilnih in konfliktnih razmerah strani v konfliktih pogosto ne izpolnjujejo svojih odgovornosti in obveznosti po mednarodnem humanitarnem pravu, kar vpliva na zaščito civilistov ter zmožnost humanitarnih organizacij in delavcev, da dosežejo prizadete osebe in se odzovejo na njihove potrebe, zaradi česar te še bolj in še dalj časa potrebujejo humanitarno pomoč;

Financiranje

1. odločno poziva Komisijo in države članice, naj znatno povečajo svoje proračune za humanitarno pomoč, pri čemer ne smejo zmanjšati svojih proračunov za razvoj, da bi se odzvale na humanitarne potrebe, ki so rekordno visoke; ponovno poziva države članice, naj za uradno razvojno pomoč (URP) namenijo fiksni delež v višini 0,7 % svojega bruto nacionalnega dohodka; v zvezi s tem podpira sklepe Sveta z dne 22. maja 2023, v katerih ta države članice spodbuja, naj 10 % svoje uradne razvojne pomoči namenijo humanitarnim dejavnostim, in poziva k njihovem hitremu izvajanju, pri čemer naj se dodeljena sredstva uporabljajo učinkovito, uspešno in s poudarkom na dolgoročnih rešitvah v tesnem posvetovanju in sodelovanju s humanitarnimi partnerji; poziva države članice, naj si zastavijo ambiciozne cilje in oblikujejo časovne načrte za postopno povečevanje uradne razvojne pomoči, da bi dosegli končni cilj 10 %;
2. ugotavlja, da je zapolnitev vrzeli v financiranju odgovornost vsega sveta; zato ponovno poudarja, da je treba ob popolnem spoštovanju humanitarnih načel človečnosti, nevtralnosti, nepristranskosti in neodvisnosti vzpostaviti bolj uravnovešeno strukturo financiranja ter razširiti bazo humanitarnih virov s spodbujanjem večjega sodelovanja netradicionalnih in novih držav donatoric z velikim gospodarskim potencialom in z mobilizacijo zasebnega financiranja, pri čemer je treba poskrbeti za mehanizme spremljanja;
3. poziva visokega predstavnika Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko,

naj se kot predsednik Sveta za zunanje zadeve zavzema, da države članice ne bi preusmerjale in zmanjševale humanitarne pomoči; poudarja, da bodo za širitev baze donatorjev po vsem svetu potrebna obsežna diplomatska in politična prizadevanja EU; opozarja, da je treba izkoristiti potencial držav članic z manj izkušnjami na področju humanitarne pomoči in razvojnega sodelovanja;

4. poudarja pomisleke glede dodatnosti razvoja mehanizmov za zagotovitev mešanega financiranja, kot jo je ocenilo Evropsko računsko sodišče v primeru Evropskega sklada za trajnostni razvoj; poziva Komisijo in finančne institucije, vključno z Evropsko investicijsko banko, naj poskrbijo, da bodo vse humanitarne operacije, ki se izvajajo z mešanim financiranjem, skladne s cilji zunanjega delovanja EU, kot so opredeljeni v členu 21 Pogodbe o Evropski uniji, vključno s spoštovanjem in spodbujanjem človekovih pravic, odpravo revščine in obvladovanjem okoljskih tveganj; poziva Komisijo, naj Parlamentu predloži pisno oceno izvajanja pilotnega projekta o mešanem financiranju humanitarnega delovanja, opredeljenega v sporočilu Komisije z dne 10. marca 2021, da se oceni usklajenost tega finančnega mehanizma s cilji zunanjega delovanja;
5. poudarja, da zaradi povečane vloge partnerstev zasebnega sektorja, vključno s podporo strategiji Global Gateway, lokalni akterji težje dostopajo do podpore, njihov dostop do pravičnih partnerstev, pri katerih ne bo nihče zapostavljen, pa je omejen; vztraja, da je treba v vseh zunanjih ukrepih EU in povezanih finančnih instrumentih v celoti zagotoviti preglednost in odgovornost, tudi pri pobudah Ekipe Evropa, namenjenih humanitarni pomoči;
6. vztraja, da je treba ohraniti strokovno znanje in nevmešavanje v načelo nevtralnosti humanitarnih akterjev; poudarja, da je treba za nadaljnje sodelovanje z zasebnim sektorjem opraviti predhodno analizo dosedanjih rezultatov tega sodelovanja, spodbujati izključno partnerstva, ki so v skladu z mednarodnimi humanitarnimi načeli, okoljskimi, socialnimi standardi in standardi človekovih pravic, ter odgovornost do prizadetega prebivalstva;
7. poziva k reviziji večletnega finančnega okvira, da bo vključeval znatno povečanje proračuna za humanitarno pomoč, ki bo tako ustrezal novemu humanitarnemu okolju in potrebam, vključno s posebnimi potrebami žensk in deklet; je zaskrbljen, ker so bila sredstva za zunanje krize v rezervi za solidarnostno in nujno pomoč izčrpana že v prvem četrtletju leta 2023; predlaga, da se rezerva razdeli na dva ločena dela, za notranjo in zunanjo razsežnost, ter da se vsakemu delu zagotovijo ustrezna sredstva;
8. poudarja, da bi morala vsaka okrepitev rezerve za solidarnostno in nujno pomoč dopolnjevati vrstico za humanitarno pomoč, ne pa je nadomeščati; poziva EU, naj zagotovi trden letni proračun za humanitarno pomoč EU, da bi poskrbela za pravočasno, predvidljivo in prilagodljivo financiranje na začetku vsakega proračunskega leta, ter naj znotraj rezerve za solidarnostno in nujno pomoč nameni ločena sredstva za humanitarne krize zunaj Unije, da se ohrani obstoječa zmogljivost za hitro mobilizacijo dodatnih sredstev v primeru nastajajočih, stopnjujočih se ali nenadnih izrednih razmer; poziva Parlament in Svet, naj v okviru letnega proračuna za leto 2024 znatno povečata instrument humanitarne pomoči;

9. je zaskrbljen zaradi neravnovesja v financiranju med krizami in sektorji ter opozarja na posledice kroničnega pomanjkanja sredstev za najranljivejše; ugotavlja, da je bilo leta 2022 financiranega le 27,7 % humanitarnega poziva za Salvador v primerjavi s 94,5 % humanitarnega poziva za Srednjeafriško republiko, kar kaže na to, da lahko neravnovesje v financiranju povzroči, da nekateri pozivi prejmejo tudi trikrat več sredstev kot drugi; ugotavlja, da sta področji zaščite in nasilja na podlagi spola kritično in stalno premalo financirana, kar močno vpliva na dostop do storitev za ljudi v stiski; poziva k pravičnejši razdelitvi sredstev na podlagi potreb, da nihče ne bo zapostavljen; poziva Komisijo, naj razvije bolj usklajen pristop k pozabljenim krizam in poroča o svoji zavezi, da bo 15 % svojega začetnega letnega humanitarnega proračuna namenila pozabljenim krizam in preprečila preusmeritev sredstev od že tako premalo financiranih kriz; poziva Svet, naj bolje usklajuje pozornost in podporo držav članic tem krizam;
10. poziva Komisijo in države članice, naj podprejo in izvajajo izjavo zunanjih ministrov G7 o vnaprejšnjem ukrepanju ter v zgodnje opozarjanje in vnaprejšnje ukrepanje vložijo večji del humanitarnih sredstev; poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo obstoječe in trenutno razvite sisteme zgodnjega opozarjanja (na primer integrirano klasifikacijo faz prehranske varnosti (IPC), mrežo sistemov za zgodnje opozarjanje na lakoto in lokalne sisteme), da bi povečali in razširili bazo dokazov za politično opozarjanje in sprožitev ustreznega odziva vlade, donatorjev in partnerjev, namenjenega preprečitvi poslabšanja razmer na ravni IPC 2 v izredne razmere IPC 3, 4 ali 5;
11. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo bolj kakovostno in predvidljivo financiranje, zlasti v dolgotrajnih krizah, in sicer s prožnim nenamenskim, delno namenskim in večletnim financiranjem, ki bo prilagojeno lokalnim razmeram, bo temeljilo na potrebah in bo osredotočeno na ljudi; poziva k okrepitvi večletnega, prožnega financiranja, ki je še posebno pomembno za programe krepitve odpornosti; poudarja, da se humanitarne organizacije pri zbiranju sredstev in v zvezi z zahtevami po poročanju soočajo z bremenom upravnih ovir, kar vpliva na njihovo učinkovitost in hitrost odzivanja na krize, ter poudarja, da je treba to breme zmanjšati; je zaskrbljen, ker imajo lokalni akterji in humanitarne organizacije težave pri dostopu do financiranja in zbiranju sredstev, vključno z združenimi sredstvi, in sicer zaradi bremena birokratskih ovir in premajhnih zmogljivosti; meni, da je treba lokalnim akterjem omogočiti čim večjo prožnost, zlasti v zvezi s pragovi režijskih stroškov; poziva Komisijo in države članice, naj si prizadevajo za strožje izvrševanje zavez velikega dogovora, da bi se večletno financiranje povečalo za 30 % glede na lastno izhodiščno vrednost, ter vsaj 30 % svojega financiranja zagotovijo v obliki prožnega ali delnega namenskega financiranja; poudarja, da je treba uskladiti in poenostaviti vloge donatorjev, sklepanje pogodb, upravljanje nepovratnih sredstev in postopke poročanja ter omogočiti donatorjem, da oblikujejo programe za podporo vladam in civilni družbi pri obvladovanju tveganj in odzivanju na krize; poziva Komisijo in države članice, naj razmislijo o uporabi posebnih pravic črpanja za financiranje humanitarne pomoči in razvojnega sodelovanja (za države z nizkimi in srednjimi dohodki);
12. vztraja, da je bistveno poskrbeti za bolj lokalno voden in učinkovit odziv; poudarja, da imajo civilna družba, humanitarne organizacije in lokalni partnerji pomembno vlogo pri ugotavljanju potreb in zagotavljanju humanitarne pomoči neposredno tistim, ki jo potrebujejo; vendar poziva k boljšemu usklajevanju pomoči med nevladnimi organizacijami in donatorji, da bi poskrbeli za predvidljivost pomoči, hkrati pa

preprečili njeno razdrobljenost ali prekrivanje ukrepov; poziva Komisijo in države članice, naj lokalnim akterjem omogočijo boljši dostop do informacij, mehanizmov odločanja in usklajevanja ter povečana neposredna sredstva dodelijo nevladnim organizacijam in lokalnim akterjem, ki jih bodo lahko uporabljali učinkoviteje in bolj gospodarno; poziva k večji preglednosti glede prejemnikov in zneskov financiranja na spletnem mestu GD ECHO; poudarja, da je treba doseči globalni skupni cilj, določen v velikem dogovoru, v skladu s katerim naj bi se vsaj 25 % humanitarnih sredstev namenilo neposredno lokalnim organizacijam za posredovanje, in pozdravlja zavezo Komisije, da ga bo dosegla; poziva Komisijo in države članice, naj redno spremljajo in poročajo o izvajanju te zaveze;

13. poziva EU, naj doseže svoj cilj glede dodelitve vsaj 20 % uradne razvojne pomoči človekovemu razvoju kot bistvenemu orodju za uresničitev ciljev trajnostnega razvoja, in sprejme cilje za enakost spolov, ki bodo količinsko opredeljeni v smislu namenskega financiranja in ne le kot odstotek splošnih programov; ponovno poziva k sprejetju pristopa k celotnemu proračunu EU, ki bo upošteval enakost spolov, da bi uresnili cilj trajnostnega razvoja 5 o enakosti spolov; poziva delegacije EU in vse države članice, naj v skupnih programih dajo prednost človekovemu razvoju;

Trojna povezava

14. ugotavlja, da je trojna povezava ključna za odpravljanje temeljnih vzrokov in odzivanje na potrebe, značilne za posamezno okolje v zapletenih in dolgotrajnih krizah, ter za krepitev odpornosti na prihodnje krize, da bi izboljšali skladnost in dopolnjevanje odzivov ter bolje povezali kratkoročne in dolgoročne podporne mehanizme, v skladu s humanitarnimi načeli, in da ima bistveno vlogo pri stabilizaciji razmer v kriznih državah in pri krepitvi mednarodne varnosti; poudarja, da so revščina, konflikti, nestabilnost in prisilno razseljevanje tesno povezani pojavi, ki jih je treba obravnavati na skladen in celovit način; vztraja pri financiranju, bolj osredotočenem na povezave, večji preglednosti, prepoznavnosti, usklajevanju in izmenjavi znanja med deležniki pri uporabi pristopa trojne povezave, med drugim z boljšim vključevanjem lokalnih akterjev;
15. je zaskrbljen, ker je za pomoč državam pri prehodu s humanitarne pomoči na voljo manj sredstev za razvoj; ugotavlja, da se je na svetovni ravni delež razvojne pomoči v okviru skupne uradne razvojne pomoči za države v dolgotrajni krizi v petih letih do leta 2021 zmanjšal s 50 % na 48 %, medtem ko se je delež humanitarne pomoči s povprečnih 37 % povečal na 41 %¹⁴;
16. poziva Komisijo, naj zagotovi učinkovito izvajanje trojne povezave v vseh svojih politikah in strukturah ter redno poroča o njem; poziva k spodbujanju večjega števila skupnih ocen, analiz in načrtovanja v okviru različnih instrumentov financiranja, zlasti na nacionalni ravni; ugotavlja, da ima Instrument za sosedstvo ter razvojno in mednarodno sodelovanje (NDICI) – Globalna Evropa potencial za izvajanje pristopa trojne povezave v praksi; poziva k boljšemu usklajevanju med generalnim direktoratom Komisije za mednarodna partnerstva (GD INTPA), GD ECHO ter Evropsko službo za zunanje delovanje pri izvajanju stebra hitrega odzivanja NDICI – Globalna Evropa, da

---

¹⁴ <https://devinit.org/resources/global-humanitarian-assistance-report-2023/>.

bi zagotovili medsebojno dopolnjevanje njihovih odzivov;

17. poziva Komisijo, naj se odzove na priporočila iz študije o povezavi med humanitarno pomočjo, razvojem in mirom, ki jo je naročil GD INTPA, z naslovom *Nexus HDP: challenges and opportunities for its implementation* (Povezava med humanitarno pomočjo, razvojem in mirom: izzivi in priložnosti za njeno izvajanje) in jih izvaja, zlasti priporočilo za spremljanje izvajanja povezave med ustreznimi službami;
18. poziva države članice, naj v sodelovanju s Komisijo opredelijo cilje in merila uspešnosti v regionalnem okviru, da bi usmerjale prihodnje izvajanje trojne povezave do konca tega večletnega finančnega okvira;
19. poudarja, da so dolgotrajne krize še vedno humanitarne razmere in da se znaten delež financiranja povezave usmerja prek sredstev za razvoj, s katerimi ni mogoče zagotoviti enake prožnosti pri dodeljevanju sredstev kot s humanitarno pomočjo; poziva EU in njene države članice, naj predvidijo konkretne rešitve za učinkovito dodeljevanje sredstev za partnerje, ki delujejo v teh razmerah;

Podnebna pravičnost

20. poziva k večjemu financiranju na področju podnebnih sprememb, da bi preprečili, ublažili in se odzvali na zaskrbljujoč vpliv podnebnih sprememb na humanitarne krize; je zaskrbljen, ker odhodki NDICI – Globalna Evropa s podnebnim ciljem še zdaleč ne dosegajo zaveze, po kateri bi morali predstavljati 30 % celotnega finančnega okvira NDICI – Globalna Evropa; poziva Komisijo, naj jih nemudoma poveča in se pri tem osredotoči zlasti na prilagajanje podnebnim spremembam in zmanjšanje tveganja nesreč v najmanj razvitih državah; opozarja, da so se razvite države na 15. Konferenci pogodbenic (COP15) Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja v Københavnu leta 2009 zavezale k skupnemu cilju mobilizacije 100 milijard USD letno za podnebne ukrepe v državah v razvoju in da je bila ta zaveza obnovljena na COP27 v Šarm el Šejku leta 2022; poziva EU, naj k temu cilju prispeva pravičen delež in uporabi vsa svoja diplomatska sredstva, da bi vse razvite države spodbudila, naj storijo enako;
21. poudarja, da se zaradi učinkov podnebnih sprememb dramatično povečujejo humanitarne potrebe v državah v razvoju; poudarja, da je treba zmanjševanje tveganja nesreč, pripravljenost na podnebne spremembe, prilagajanje in odzivanje nanje lokalizirati ter povečati zmogljivosti lokalnih akterjev in skupnosti, da bi omejili škodljive humanitarne učinke podnebnih sprememb in zagotovili odpornost najbolj ranljivih skupin na podnebne spremembe; poziva Komisijo, naj opredeli najboljše načine, da bi dosegli skupnosti, ki živijo v najbolj negotovih in ranljivih okoljih, zlasti z lokalno vodenimi prilagoditvenimi ukrepi; poudarja, kako pomembno je, da se v lokalizacijo vključijo domorodna ljudstva in lokalne skupnosti; poziva Komisijo, naj organizacijam civilne družbe, ki zagotavljajo storitve v skupnosti, priskrbi politično, finančno in tehnično podporo, da bi prilagojene in ustrezne storitve dosegle najbolj ranljive osebe;
22. poziva donatorje in države članice, naj sprejmejo in izvajajo izjavo donatorjev humanitarne pomoči o podnebjju in okolju, tako da povečajo financiranje za preprečevanje nesreč, pripravljenost, vnaprejšnje ukrepanje in odziv; poziva humanitarne akterje, naj podpišejo in izvajajo Listino o podnebjju in okolju za

humanitarne organizacije, da bi čim bolj povečali okoljsko trajnost svojega dela;

23. poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo Varšavski mednarodni mehanizem za reševanje vprašanj izgube in škode, povzročene zaradi spremembe podnebja (Varšavski mednarodni mehanizem za izgubo in škodo), da bi bolje obravnavali izgubo in škodo, povezani z vplivi podnebnih sprememb;
24. spodbuja prizadevanja več deležnikov za izvajanje bolj zelenega in digitaliziranega humanitarnega odziva; poudarja stroškovno učinkovitost predvidenih ukrepov; poziva k pristopu k digitalizaciji, osredotočenemu na človeka, in odgovorni uporabi smiselnih digitalnih orodij; poziva k nadaljnji krepitvi potenciala digitalnih orodij za upravljanje velikih količin zapletenih humanitarnih podatkov ter hitrejšo odkrivanje in napovedovanje podnebnih nesreč;

Pristop, osredotočen na ljudi

25. poudarja, kako pomembno je krepiti človeško odpornost z izboljšanjem zaščite, zmanjševanjem tveganj, ki so jim ljudje izpostavljeni v krizi, in zagotavljanjem polnega spoštovanja njihovih pravic ter hkrati zaščititi dostop do izobraževanja in osnovnih zdravstvenih storitev; poziva k prizadevanjem za izboljšanje lokalne in trajnostne kmetijske in živilske proizvodnje s spodbujanjem agroekoloških metod in trajnostnega ribištva, da bi povečali razpoložljivost hrane in preprečili odvisnost od zunanjih dobaviteljev v času humanitarnih kriz; poudarja, da je treba prizadete ljudi in lokalne skupnosti skupaj z lokalnimi in nacionalnimi humanitarnimi akterji smiselno vključevati v usklajevalne strukture, izvajanje sistemov zgodnjega opozarjanja, da bi jim omogočili ukrepanje pred nesrečami, izvajanje ocen potreb ter določanje in spremljanje humanitarnega odziva;
26. poudarja vlogo in pomen lokalnih formalnih in neformalnih organizacij civilne družbe pri humanitarnem odzivu; poziva Komisijo in države članice, naj poskrbijo za njihovo vključitev in sodelovanje v vseh procesih, v skladu s smernicami Komisije o spodbujanju pravičnih partnerstev z lokalnimi reševalci v okolju, kjer je potrebna humanitarna pomoč;
27. poziva Komisijo, naj bolje oceni, obravnava in spremlja potrebe in učinkovit dostop do humanitarne pomoči za najranljivejše skupine, vključno z manjšinami, otroki, ženskami, starejšimi, lokalnimi skupnostmi, domorodnimi ljudstvi in zlasti invalidi ter osebami s presečnimi ranljivostmi, ter tako zagotovi, da pri humanitarni politiki EU ne bo nihče zapostavljen; poudarja, da se te skupine in manjšine pri dostopu do humanitarne pomoči spoprijemajo z izzivi zaradi marginalizacije, dejavnega ciljanja na terenu ali svojega šibkega socialno-ekonomskega položaja; spodbuja, naj se z invalidnostnim označevalcem Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj spremlja napredek pri humanitarnih dejavnostih; poziva Komisijo, naj Evropsko službo za zunanje delovanje podpre pri posodabljanju smernic EU o otrocih v oboroženih spopadih ter poskrbi, da se bodo te smernice izvajale;
28. poziva Komisijo, naj okrepi strategijo o pravicah invalidov za obdobje 2021–2030, da bi se pri humanitarni pomoči, ki jo financira EU, ustrezno obravnavale potrebe invalidov, kar bi moralo vključevati zbiranje razčlenjenih podatkov o invalidih v humanitarnih razmerah in spodbujanje uporabe kratkega niza vprašanj, ki ga je sestavila

washingtonska skupina za statistične podatke o invalidnosti; poziva Komisijo, naj se v vseh fazah priprave strategije posvetuje s civilno družbo in organizacijami, ki zastopajo invalide; opozarja, da je treba te cilje obravnavati – in jim dodeliti posebna proračunska sredstva – na samem začetku načrtovanja in odločanja, da bi bili učinkoviti;

29. odločno podpira pobudo Komisije za vključevanje izobraževanja v izrednih razmerah; poudarja, da je potrebna večja humanitarna in razvojna pomoč v podporo zaščiti otrok, kakovostnemu izobraževanju in usposabljanju na vseh ravneh, tudi v kriznih razmerah, da bi preprečili osip otrok in mladih iz šole, omogočili dostop do osnovnih zdravstvenih storitev in možnosti za produktivno zaposlitev v majhnih in šibkih gospodarstvih, zlasti v primerih dolgotrajnih konfliktov; poudarja problem tako imenovanih izgubljenih generacij, ki je še posebej pogost v primeru pozabljenih kriz;
30. ugotavlja, da je število prisilno razseljenih oseb po svetu rekordno visoko; poziva EU in svetovno skupnost, naj podpreta in omogočita enak in učinkovit dostop do osnovnih storitev in humanitarne pomoči za begunce, notranje razseljene ljudi in njihove gostiteljske skupnosti, vključno s težko dosegljivimi skupinami, tistimi na oddaljenih lokacijah in tistimi, ki so prisiljeni bežati zaradi vpliva podnebnih sprememb, ne glede na njihov pravni status, in si prizadevata za trajne rešitve, zlasti v pozabljenih krizah; poziva Komisijo in države članice, naj poročajo o zavezah iz globalnega dogovora o beguncih in jih ponovijo, da bi poskrbele za pravičnejšo delitev svetovne odgovornosti za sprejem beguncev; priznava, da je treba s trajnimi rešitvami za begunce in notranje razseljene ljudi zagotoviti dolgoročno varnost, dostop do zaposlitve in ustreznega življenjskega standarda, osnovnih javnih storitev ter učinkovitih pravnih sredstev in pravnega varstva;
31. poudarja, da se obstoječe strukturne neenakosti med spoloma v krizah še poslabšajo in da zato konflikti, naravne nesreče ali nevarnosti podnebnih sprememb nesorazmerno prizadenejo ženske in dekleta ter najbolj marginalizirane skupine, ki trpijo zaradi različnih in presečnih oblik diskriminacije, kot so invalidi, osebe LGBTIQ+ ali starejši; poudarja, da je treba posebne potrebe in pravice teh skupin obravnavati v vseh humanitarnih odzivih; ponovno poudarja, da je treba dati prednost ustreznim in pravočasnim storitvam na področju spolnega in reproduktivnega zdravja ter jih omogočiti v okviru takojšnjega humanitarnega odziva;
32. poziva EU in države članice, naj sprejmejo odločne in pozitivne ukrepe za vključevanje načela enakosti spolov v humanitarne dejavnosti, saj so ženske in dekleta najpogosteje žrtve konfliktov in naravnih nesreč, pa tudi nosilke sprememb, da bi humanitarne intervencije v vseh sektorjih resnično temeljile na potrebah in preobrazbi v prid enakosti spolov, ter podpirajo smiselno sodelovanje ženskih organizacij pri oblikovanju, izvajanju, spremljanju in vrednotenju humanitarnega odziva v skladu z zavezami velikega dogovora; poziva Komisijo, naj poskrbi, da bosta enakopravno sodelovanje žensk in krepitev njihove vloge izrecno vključena v prihodnje humanitarne mehanizme; poudarja, da je treba v vseh zunanjih ukrepih EU pospešiti izvajanje akcijskega načrta EU za enakost spolov III; obžaluje porast nasilja na podlagi spola v humanitarnih okoljih in poudarja, da ga je treba preprečiti; opozarja, da so v skladu z načelom neškodovanja humanitarni akterji v vseh sektorjih odgovorni za oblikovanje in izvajanje svojih programov na način, ki zmanjšuje tveganje nasilja na podlagi spola; poziva Komisijo, naj oceni pretekle izkušnje s humanitarno sektorsko podporo za enakost

spolov ter za dejavnosti, povezane z enakostjo spolov, uvede posebne odhodke, programe ter metode sledenja in ocenjevanja; poudarja, da je treba izboljšati zbiranje in sporočanje podatkov o financiranju v zvezi z enakostjo spolov, zlasti kadar se s financiranjem podpira vključevanje načela enakosti spolov v humanitarne dejavnosti;

Ugodno okolje

33. vztraja, da je treba v zunanjem delovanju EU okrepiti osrednjo vlogo in spoštovanje mednarodnega humanitarnega prava, mednarodnega prava človekovih pravic in humanitarnih načel; poziva Komisijo, naj skupaj z državami članicami razvije strategijo humanitarne diplomacije, s katero bo poskrbela za bolj sistematičen in usklajen pristop k humanitarni diplomaciji, in naj se v tej strategiji zavzema za zaščito civilistov, skladnost z mednarodnim humanitarnim pravom in spoštovanje humanitarnih načel; priznava, da humanitarni delavci nujno potrebujejo dostop do prizadetega prebivalstva na konfliktnih območjih, da prizadevanja za dostavo humanitarne pomoči ne bi bila omejena zaradi omejevalnih ukrepov in birokratskih ovir;
34. ostro obsoja vojne zločine in kršitve mednarodnega humanitarnega prava; poziva, naj vsi storilci odgovarjajo, žrtve pa naj dobijo odškodnino; opozarja na potrebo po ustrezni uporabi obstoječe dokumentacije, da bi storilce učinkovito privedli pred sodišče; poziva Komisijo, naj oceni možnost vzpostavitve okvira EU za odškodnine, namenjene žrtvam kršitev mednarodnega humanitarnega prava; obžaluje porast napadov na civiliste, humanitarne in medicinske osebe ter kritično infrastrukturo, vključno z bolnišnicami in šolami po vsem svetu, in vztraja, da je treba povečati zaščito in varnostne ukrepe za civiliste, humanitarne in zdravstvene delavce ter kritično infrastrukturo in oblikovati posebne ukrepe za zaščito humanitarnih delavk, da bi preprečili spolno izkoriščanje in zlorabe; obsoja diskriminirajoče politike, kot je prepoved humanitarnih delavk v Afganistanu;
35. pozdravlja sprejetje resolucije varnostnega sveta OZN št. 2664 (2022), ki uvaja humanitarno izjemo v režime sankcij OZN; poziva EU in države članice, naj se še bolj uskladijo s svetovnim standardom, določenim z resolucijo Varnostnega sveta OZN št. 2664; poziva Komisijo, naj izvede analizo učinka sankcij na dostavo humanitarne pomoči in v svojih avtonomnih režimih sankcij sprejme stalne humanitarne izjeme, da bi zagotovila humanitarno pomoč in podporo za osnovne človeške potrebe v okoljih, ki jih prizadenejo oboroženi spopadi, kot zahteva mednarodno humanitarno pravo; poleg tega vztraja, da je treba v prihodnjo direktivo o opredelitvi kaznivih dejanj in kaznih za kršitev omejevalnih ukrepov Unije vključiti trajno humanitarno izjemo, da v sistemih sankcij EU humanitarne dejavnosti ne bi bile kriminalizirane in da bi bili v okoliščinah, kjer se uporabljajo sankcije EU, zaščiteni humanitarni delavci; poziva Komisijo, naj tesno sodeluje s finančnimi institucijami in humanitarnimi akterji, da bi se odpravile upravne ovire, pri čemer bi morale zmanjševanje tveganja imeti prednost pred skladnostjo, in omogočila dostavo humanitarne pomoči; poziva Komisijo in države članice, naj kršitve mednarodnega humanitarnega prava vključijo kot merilo za uvrstitev posameznikov ali subjektov v ustrezne režime sankcij EU ter odločno preganjajo in sankcionirajo tiste, ki uporabljajo lakoto kot vojno orožje;
36. poziva Komisijo, naj ustanovi Evropski center za humanitarne raziskave in inovacije, ki bo združeval akademike in strokovnjake, da bi spodbujali inovacije v humanitarnem

sektorju, zlasti glede dostopa do novih virov financiranja;

37. izreka pohvalo vlogi, ki jo imajo lokalne in nacionalne organizacije ter prvi reševalci pri humanitarnem odzivu in pomoči tistim z najnujnejšimi potrebami; poudarja, da je pomembno sodelovati z lokalnimi akterji in jih podpirati, da bi se okrepile njihove zmogljivosti za ukrepanje na območjih, ki so jih prizadeli konflikti, hkrati pa humanitarnemu osebju zagotavljati ustrezno usposabljanje in zaščito ter spodbujati sodelovanje prizadetih skupnosti pri reševanju humanitarnih potreb v skladu z zavezo velikega dogovora, da bo načelno humanitarno delovanje čim bolj lokalno; poudarja, da morajo biti vsi humanitarni delavci, ki sodelujejo v konfliktnih razmerah, ne glede na njihovo državljanstvo ali državo izvora, med operacijami evakuacije upravičeni do enake zaščite in podpore in da se ne sme delati nobenih razlik na podlagi izvora delavcev ali drugih diskriminatornih dejavnikov; pozdravlja navodilo Komisije o pravičnih partnerstvih in zavezo GD ECHO, da bo v razpravah o velikem dogovoru pospešil agendo lokalizacije; poziva vse humanitarne akterje, naj spodbujajo pravičnejša partnerstva, zlasti z organizacijami, ki zastopajo najbolj marginalizirane ljudi, prizadete v krizi; poziva Komisijo in države članice, naj v celoti in smiselno izpolnijo zaveze, zapisane v navodilu, ter zagotovijo odgovornost in ustrezno podporo partnerjem ter pravično delitev tveganja s posredniki in lokalnimi partnerskimi organizacijami;

Vloga medijev

38. poudarja, da mora biti humanitarno delovanje EU kot tako bolj prepoznavno; poudarja, da imajo mediji ključno vlogo pri ozaveščanju o krizah in ustvarjanju podpore javnosti za odzivanje na krize; spodbuja medijske organizacije, naj poskrbijo za natančno in pravočasno poročanje o krizah ter namenijo sredstva za poglobljeno poročanje, kar vključuje zagotavljanje dostopa novinarjem do prizadetih območij, omogočanje intervjujev s prizadetim prebivalstvom in podporo preiskovalnemu novinarstvu pri odkrivanju temeljnih vzrokov in dinamike kriz;
39. priznava, da medijske organizacije s svojim selektivnim poročanjem in neustreznim nadaljnjim poročanjem delno prispevajo k pozabljenim krizam; poudarja, da medijske organizacije ne bi smele opustiti poročanja o konfliktih, tudi če se ti štejejo za dolgotrajne ali pozabljene, saj je stalno poročanje bistvenega pomena za obveščanje mednarodne skupnosti, ohranjanje pritiska na ustrezne deležnike in podpiranje prizadevanj za reševanje konfliktov in utrjevanje miru; močno spodbuja medije, naj razmislijo o svoji vlogi in se dejavno lotijo tega vprašanja, tako da dajo prednost trajnostnemu in celovitemu poročanju o vseh humanitarnih krizah, ne glede na njihovo trajanje ali geografsko lokacijo, da bi bili slišani glasovi prizadetega prebivalstva; spodbuja pobude in projekte, katerih cilj je razširiti ozaveščenost javnosti o pozabljenih krizah in mobilizirati donatorje, da bi tem območjem priskrbeli več pomoči; poziva Komisijo, naj predlaga medijsko strategijo za osvetlitev pozabljenih kriz, ki bi morala vključevati objavljane sponzoriranih člankov in objav v tiskanih, spletnih in družbenih medijih ter uvedbo štipendij in organiziranje usposabljanj za novinarje;

o

o o

40. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsedniku Komisije/visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter Evropski službi za zunanje delovanje.

OBRAZLOŽITEV

Številke ne lažejo. Vsako minuto se več ljudi znajde v ranljivem položaju in potrebuje humanitarno pomoč. Vsako sekundo se poveča razkorak med razpoložljivimi in potrebnimi sredstvi kljub vse večjim prizadevanjem številnih akterjev, agencij, institucij, podjetij, držav in zlasti Evropske unije.

Ta trend je treba obrniti. Potrebujemo številnejše in boljše preventivne ukrepe ter večje zmogljivosti za odzivanje na izredne razmere. Teh izzivov ni mogoče rešiti z manjšimi prilagoditvami upravljanja ali komuniciranja. Potrebujemo inovacije in vključevanje, osredotočiti pa se moramo na ljudi, zlasti na preprečevanje in blaženje njihovega trpljenja.

Cilj tega samoiniciativnega poročila je trdno prispevati k oblikovanju inovativne strategije humanitarne pomoči in zagotoviti, da se krize obravnavajo, ker so resne, ne le zaradi njihove politične ali medijske prepoznavnosti. Pomembno je, da se na krize ne pozabi in da ranljivi ljudje ne ostanejo brez pomoči, ki jo potrebujejo.

Poročilo Evropskega parlamenta je bilo pripravljeno po predstavitvah akterjev na terenu, financerjev in oblikovalcev politik; temelji na njihovih izkušnjah, znanju, praksah in razmislekih o izzivih preoblikovanja in izvajanja, ki jih moramo obravnavati in premagati.

Poročevalec je uporabil celosten pristop, ki temelji na strateškem povezovanju treh področij: financiranja, zmogljivosti za izvajanje in krepitve odpornosti.

S tem pristopom, ki zajema tudi vključevanje načela enakosti spolov in posebno opombo o invalidih, je poročevalec poskušal odpraviti dve omejitvi, zaradi katerih so ukrepi običajno manj učinkoviti, uspešni in obsežni.

Financiranje ukrepov, ki niso ustrezno izvedeni ali povezani z izboljšano odpornostjo, se je delno izgubilo zaradi procesov sistemske entropije, ki jih je treba ublažiti. Poleg tega ustvarjanje strukturne odpornosti ni mogoče brez ustreznega financiranja, izvedbe in spodbujanja procesov soustvarjanja v načrtih na ravni skupnosti.

V petih poglavjih poročila so določeni mehanizmi za uporabo in inovativno združevanje prizadevanj in politik za premagovanje teh dveh omejitev. Vsako poglavje je bilo pripravljeno z navzkrižno analizo zgodovinskih in statističnih podatkov, izsledkov organiziranih predstavitev in izmenjav mnenj ter potrjenih izkušenj.

Za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti ni čudežne rešitve. Hudo stisko na področju humanitarne pomoči je treba premostiti s povečanjem razpoložljivih sredstev ter z večjo prožnostjo in prilagodljivostjo postopka sklepanja pogodb in uporabe teh sredstev; poleg tega je treba okrepiti odpornost ljudi in ozemelj, da bi razvili dostojne in izvedljive rešitve za blaženje in prilagoditev na ekstremne razmere, kot so tiste, ki jih povzročajo podnebne spremembe, ki danes prinašajo številne izzive.

Ta proces lahko uspe le z usklajenimi prizadevanji vseh akterjev v ekosistemu pomoči na vseh ravneh procesa ter v humanitarnem delovnem okolju, ki je varno in učinkovito ter podprto s trdno humanitarno diplomacijo. To okolje mora akterjem omogočiti, da se resnično odpravijo na teren in dosežejo ljudi, ki potrebujejo humanitarno pomoč in se zanašajo nanjo, pri čemer je

treba zagotoviti, da bodo humanitarni akterji delovali nevtrarno, zlasti kar zadeva politično ali versko pripadnost, ter da se izmenjujejo in razširjajo izkušnje in najboljše prakse.

Ker več kot 400 milijonov ljudi za preživetje potrebuje nujno humanitarno pomoč – in ker se to število še povečuje – morajo kratkoročni odzivi ostati prednostna naloga. Vendar poročevalec predlaga, da se ukrepi oblikujejo na način, ki postavlja temelje za dolgoročne rešitve, zlasti z vlaganjem v izobraževanje, telesno in duševno zdravje, varnost, osnovno infrastrukturo in izvajanje v okviru upravljanja na ravni skupnosti.

V celotnem poročilu poročevalec izraža prepričanje, da so dobre rešitve mogoče le z obsežnejšim in boljšim financiranjem, večjo zmogljivostjo za izvajanje in večjo zavezanostjo prihodnosti.

Narediti moramo več in bolje, pri tem pa moramo upoštevati celosten pogled na ljudi v njihovem okolju in uporabljati participativne strategije, kjer je to mogoče, da bi vse ljudi vključili v oblikovanje rešitev, opolnomočili donatorje, akterje in upravičence, zgradili temelje, zasejali upanje in poželi rezultate.

INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU

Datum sprejetja	24.10.2023
Izid končnega glasovanja	+: 15 -: 0 0: 2
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Barry Andrews, Dominique Bilde, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Eleni Stavru (Eleni Stavrou), Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Ilan De Basso, Marlene Mortler, Carlos Zorrinho
Namestniki (člen 209(7) Poslovnika), navzoči pri končnem glasovanju	Karolin Braunsberger-Reinhold

POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU V PRISTOJNEM ODBORU

15	+
Samostojni	Antoni Comín i Oliveres
PPE	Karolin Braunsberger-Reinhold, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Marlene Mortler, Eleni Stavru (Eleni Stavrou), Tomas Tobé
Renew	Barry Andrews, Catherine Chabaud
S&D	Ilan De Basso, Mónica Silvana González, Karsten Lucke, Carlos Zorrinho
Levica	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana

0	-

2	0
ECR	Beata Kempa
ID	Dominique Bilde

Pomen simbolov:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani